

خواردنیی مندالانه

«مندالیی» و «مندالانه»!

ههندی له کۆمهلگه کان و کهلتووره کان، باشر و زووتر له منداله کان تیده گهن، وهک له ههندیکی تریان. ئیمه له کۆمهلگه و کهلتووریکداین که مندالیی خۆمان به بهردهوامی به کۆلهوهیه به بی ئهوهی بتوانین مندالانه بژین. باسی گۆرانه جهستهیهیه کان ناکهم که بههۆیانهوه دهنگمان گردهبی و موو دهردهکهین و ئۆرگانه کانمان کهمی گهشه دهکن، بهلکو باسی ئه و رۆحه مندالانهیه دهکهم که دهبهوی گهشتی ههمهجوهر به جیهاندا بکات و پرسیار بکات و سهما بکا و فیر بی.

ئهوهی ئیمه پیر و پهککهوته دهکات، گرپوونی دهنگ و کۆمانهوهی پشت و چاوی کزبوو نییه، بهلکو نهبوونی ئه و ئازادی و سهربهستهیهیه که مندالیی مرۆف له ریگهیهوه خۆی دهردهبری.

زۆرجار که مرۆفی دهبینی لهسه شتی که ئه وه ناهینتی زۆر خۆمانی بۆ نارهحهت بکهین، تووره دهبی و ماندهگری، یه کسهر مندالییه کانی ئهوت بیر دهکهونهوه که پرپوون له دهستیوهردان و مانگرتن و تورهیی. بۆیه مندالی وهک غهریزهی ئیرۆس و خۆشهویستی بۆ ژیان وایه، ئه گهر به ئاراستهیی سرووشتیانهی خۆیدا نه رۆیشت، ههله گهریتتهوه بۆ مه رگدۆستی و شه رانگیزی.

مندالیی، وهک نییه تی خودایه کی خیرخواز وههیه، به جیهان، که دهیهوی له ریگهیی په یام و په یامبه ره کانییه وه، چاکسازی له هه لومه رچی گوزهرانی مرۆیه کاندای بکات، بهلام مرۆیه کان خۆیان دهبنه ریگر له بهردهم وه دیهاتی ئه م نییه ته دا و لی ره شه وه و له غیابی ئه و چاکه خوازیه دا، جیهان پر دهبی له به ده ختی.

مندالیی یاسابه کی نه گۆری ههیه: ته نیا له وه دیهاتن و بهرجهسته بوونی ته وای خۆیدا کامل دهبی..

مندالی واته مندالبوون و مندالانه ژیان و مندالانه مانه وه. ههر ریگر و دهسته خسته ناوه وهی ئه م یاسابه به تیکشکاندن رۆحی مندالانه ته وای دهبی..

زۆرن ئه و مرۆفانهی له ژیاناندا به زۆربهی خواست و ئاواته کانیان گه یشتوون، بهلام بهردهوام به دواي شتیکی نادیاردا عه و دال.. ئه و شته «مندالیی» خۆیانه، چونکه ئه وان ههر گیز مندالیی خۆیان به ته وایه تی نه ژیان. ئه و مرۆفه ی مندالیی خۆی نه ژیاپی، دیاره «قوناغی مندالیی» خۆی تپیه راندوو و له دهستی ده رچوو، وهلی ههر گیز شیوازی «مندالانه ژیان» ی له کیس نه چوو و ههر ئه مه شه ئومیدی ده خاته دلمانه وه بۆ ئه وهی له ژیاندا به ته وای سه رگه ردان نه بین. ژیان، وپرای گشت کۆژانه کانی، هه میسه ده رفه تیکی تیدا به بۆ مندالبوونه وه، ده رفه تیک ده بی بۆ خۆمان بی ره خستین.

دهمه وی ههر له سه ره تاوه ئه و راستیه ت به بیر به یتمه وه، که ده لی:

به پیچه وانه ی قوناغه کانی «لاویتی و ههرزه کاری و پیری» یه وه، مندالی قوناغ نییه.

مرۆف له سوورى ژيانى خۆيدا، يه كجار به «قوناغى لاويتى و ههزره كارى و پيرى» يدا تىپه ده بى، وهلى بۆ هه مېشه ده توانى به مندالىي بمنيته وه و به مجورهش له قوناغه جياوازه كانى ته مه ندا. «مندالىي گه نجان» و «مندالىي ههزره كارانه» و «مندالىي پيرانه مان» هه يه، به لام «مندالىي مندالانه» شتيكه به بهرده وامي ده ميني و كوتايي پينايت. به مجورهش، ئه و كومه لگه يانه ي مندالىي وه ك قوناغى له ته مه ندا ليكه ده نه وه، كومه لگاي مندالكوژ و مه تر سیدارن، چونكه له ويدا مندالىي ماوه يه كى كورتى ته مه نى مرۆف ده گرى و ئيدى به سه رده چى و كوتايي پیده هينرى، له كاتيكدا مندالىي، نه ك هه ر قوناغيك نييه له ته مه ن، به لكو دوخيكي به رده وامي ده روونى و رۆحيه لاي مرۆف.

مرۆف به ئاسانى ده ست له مندالىي و ژيانى مندالانه ي خوى هه لئاگرى، له گه ل گوراني قوناغه كانى ته مه ن و جيپه شتني «قوناغى مندالى»، ئه و به زور شينواز به رده وام بووه بۆ ئه وه ي له ئاسته رۆحي و مه عنه ويه كه يدا مندالانه بژى.

له ده وروبه رى ته مه نى سى سالانه وه، عه ودالبوونى مندال به دواي ناسيني جيهاندا به شيويه كى جيدتر ده ست پنده كات و له دوخى سه رسوورمان و تيبينيكردنه وه، ده كه وپته دوخى پرسيار كردن. پرسيار سه باره ت به هه موو شتي له نيوان زه وى و ئاسماندا و ليره شه وه بيتمانترين شت شوين به ماندارترين و قولتيرين شت چۆل ده كات! سه رسوورمان و عه ودالبوون هيج سنوورى نانسى و هيج شتي نيه خوى له ده سه لاتى پرسيار رزگار بكات. هه ر ئاليره شدايه و له م قوناغه دا كه چالاكييه هونه رييه كانى وه كو گوراني گوتن، ياريكردن، سه ما، وينه كيشان، هه وير كارى و چالاكييه زه ينييه كانى وه كو وريته وريتكردن، له به رخووه قسه كردن و هه ر جو له يه كى ديكه ي جهسته يى و لاساييكردنه وه، به چري ده ست پنده كه ن. ئه گه ر مندال له م قوناغه دا نه چه پينرى و سه ركوت نه كرى، به لكو رينومايى بكرى و پشتيوانى ليبكرى و بواري خو ده ربړينى بۆ بره خسى و له جياتى سزادان و ته ريقكردنه وه و رووشكاندن، پاداش بكرى و هانيدرى و گفتوگو ي له گه لا بكرى، ئه وه هه رخوا ده زانى مندال چه ندين شينوازي خو ده ربړين ده دوزيته وه. ئه و مرۆفانه ي هه مېشه به دواي مندالىي خو ياندا ده گه رين، له منداليدا ريگرى گه وره و تيكشكينه ريان له به رده مدا بووه. بۆيه چه نده سه رووشتيه مرۆف مندالىي خوى له قوناغى ته مه نى مندالانه دا ژيايى، ئه وه نده ش سه رووشتيه له قوناغه كانى پشتردا بۆي بگه رى و تامه زرۆي بيت و ئه زموونى بكا.

یەزدان کاتی ئادەمی خەلقکرد، مندالیی خوی لیسەندبوو. ئادەم وەک یەكەمین کەس ھاتە دنیاوہ کە نەیدەزانی مندالیی چییە و یەكسەر بە گەورەیی و لە قوناغی کاملبوونی خۆیدا ئەفریترا. ئەو دەیتوانی ناو لە شتەکان و بوونەوہرەکان بئی و «ئەوہی ئەو ناوی بۆ دەدۆزییەوہ، بەو ناوہوہ بانگ دەکرا..» بەمانایەکی دیکە، ئادەم مندالیی وەک قوناغیکی تەمەن ئەزموون نەکردوہ، وەلئ وەک بارودۆخیکی دەروونی، مندالیی شتیکی بوو ئادەمیشی عەودال و پەلکیشی خۆیکرد.

ئادەمیش وەک ھەر مندالیی ئەو شتە لە لا شیرین بوو کە دایک و باوک لە مندالیی قەدەغە دەکەن.

ئەو بەدوای میوہی قەدەغەکراودا گەرا و خواردی و بەمەش سەلماندنی، کە خاوەن رۆحیکی مندالانەییە و توانای گەران و سەرپیچی و ئەزموونکردنی شتە یاساخەکانی ھەیە.. بەراستی ئەوہ رۆحی مندالانەییە مرؤف وایدەکات بگەری، عەودال بئی، فیریبی و ئەزموون کۆبکاتەوہ و بەردەوام ریسک بکات.

ئیسٹاش ئاسان نییە مرؤف مندالانە بژی. لە کۆمەلگای ئیمەدا جگە لەوہی قوناغی مندالیی زۆر کورتە و مندالبوون ھاوشانە بە یەك دنیا عەیبە و کەم و کوری و چەوسانەوہ، ئاواش مندالانە زیان، باج و سزای خوی ھەیە. بەلام لەوہ دەچی ترسی ھیچ سزا و باجیک نەتوانی رینگە لە رۆحی مندالانە بگری و نەھیلئ زیانی خوی بژی. لیرەشەوہ دەتوانین بلین:

مندالیی وەکو قوناغیکی تەمەن، پرە لە ترس و سلکردنەوہ و چەپاندن، بەلام مندالیی وەکو بارودۆخیکی دەروونی و رۆحی پرە لە بویری و دەقشکاندن و رەتکردنەوہ. ئەوہی قوناغیکی تەمەن لیمانی زەوتدەکات و تیماندا دەبچەپینی، بارودۆخیکی رۆحی و دەروونی بەرگری لیدەکات و دەیەوئ بەدەستی بەیتتەوہ. ئیمە، یان ئەوہتا لە قوناغی مندالیی خۆماندا دەمرین و کۆتاییمان پیدت، یاخود بۆ ھەمیشە لە بارودۆخی مندالانەیی زياندا بویرانە یاری و سەما دەکەین و خۆمان تەسلیمی فەتازیا جۆربەجۆرەکان دەکەین. فەتازیا ی ھونەر، فەتازیا ی ئەفسانە و حەکاویەتەکان، فەتازیا ی یاری و ھەرزشەکان و دواچار فەتازیا ی خواردن..

مندالانەخواردن:

مندال بوونەوہریکی بخۆرە، ئەو جگە لەوہی کە خواردن بۆ تیری و لە برسیتتییەوہ دەخوات، ئاواش خواردن بۆ ئەو لەو قوناغەدا چێژبەخشە. بۆیە ھەموو شتی بۆی ھەیە لە روانگە ی مندالەوہ، بییتە خواردن و وەک خواردن بنواریتە ھەموو شتی کە دەتوانیت بە پەنجە ی دەستەکانی، بیخاتە دەمیەوہ! «دەم» لە قوناغیکی تەمەنی مندالدا، ھیچ نییە جگە لە رینگایەک بۆ ناسینی دنیا و شتەکان. مندال برسیی بئی، یان تیربئی، ھەرشتیکی بەرچاوی بکەوئ دەبیات بۆ دەمی، چێژی دەکات و لەوئوہ دەیناسی و لەلای خوی تۆماری دەکات. بۆیە، بۆی ھەیە ھەموو شتی، کە مندال بتوانی لە رینگە ی دەمیەوہ بیناسی، وەک خواردنی مندالانە تەماشای بکری، وەلئ ئەوہی من لەم زنجیرەییەدا مەبەستمە ئەوہیە، کە چۆن ئیمە ی گەورەسال، لە مانای «خواردنی مندالانە» تیبگەین.

خواردنی مندالانە دوو مانای سەرەکی ھەیە:

یەكەم بەمانای خواردنی دیت، کە بۆ مندال شیاوہ و دەتوانیت بە ئاسانی بیخوات و لە رووی تەندروستیەوہ پیوستی بییتەتی.

دووہمیش بە مانای «مندالانەخواردن» دیت.

ئەوہی یەكەمیان پیوستە خەمی دایکوباوک و وەزارەتی تەندروستی و لایەنەکانی چاودیری مندال بیت، وەلئ مندالانەخواردن پیوستە خەمی ھەموو ئەوانە بیت کە سەرکاریان لەگەل مندالدا ھەیە. ھەر لە باوانەوہ تا کو مامۆستای دایەنگەکان و پەرورەدەکاری باخچەکانی ساوايان و ...ھتد.

له مانای چەمکی «مندالانەخواردن» دا، مەبەستم بەرجەستەکردنی خواردنیکێ تایبەت نییە، چونکە بۆی هەیه هیچ خواردنی لە ئارادا نەبێت.

ئێمە زۆر جار مندالان دەبینین، وای پیشاندەدەن ناندەخۆن، یەکتەری بانگهێشت دەکەن و ئێمە داوێتەدەکەن بۆ ئەوێ بەشدارییان بکەین، بەبێ ئەوێ هیچ خواردنی لە ئارادا بێت. ئەوان «وێهەیی پیشان دەدەن» و دەیانەوێ نوامیشتی شتیکیان بۆ بکەن کە تەنیا لە فەنتازیا ی خۆیاندا هەیه و پڕە لە دەلالەت سەبارەت بە حەز و ئارەزووی ئەوان بۆ ژانیکی کۆمەڵایەتیانە و هەرەزێانە. زمانی ئەو «پیشاندان» و «یاریکردن» و «گالتهی نانخواردن»ە، زمانیکی ئیستیعارییە کە مەبەستەکی زۆر زیاتر دەرواتی لەوێ نانیان لەگەڵا بخۆین. ئەوان بەو کارەیان دەیانەوێ لەگەڵیاندا بین، پیکەووەبین، لەلایان بین و بەجێیان نەهێڵین و وەکو خۆیان مندال ببینەو و مندالانە بژین.

ئەم زمانە، زمانی فەنتازیا و زمانی سەرەتایی ژبانی رەگەزی مرۆفە، زمانی ئەو یەکەمین ھۆزە مرۆپیانە بە کە میژوو و دیراساتی مرۆفناسی، وەک یەکەمین ھۆزە کۆمەڵایەتیەکانی دنیا پێیان ناساندووین و فەیلەسووفەکانی بەو ئەنجامە گەیاندوووە کە مرۆف وەک «بوونەوهریکی کۆمەڵایەتی» پێناسە بکەن.

لە راستیدا دەبوو بیانگوتبا: «مرۆف لە بارودۆخی مندالانە ی خۆیدا بوونەوهریکی کۆمەڵایەتیە»، چونکە ئەو کاتە مرۆف مندالی خۆی بێردەچیتەووە هیچ نییە لە بوونەوهریکی کۆمەڵگە تیکدەر زیاتر، تەنانەت مرۆف تا قە بوونەوهریکە بە وزیەکی ئەوتۆی خۆوێرانکردنەووە کە رەنگە سروشت لە بەرامبەر ئەم وزە خۆوێرانکەرەدا بارودۆخی «مندالانە ژیان» ی وەک سووپەریک بۆ مرۆف داھینابێت. چونکە تەنیا مندالانەژیانە کە ناھیلێت ئێمە بە ئاسانی خۆمان وێران بکەین.. ئەم قسە یە بە دوو بەلگە دەکەم.

یەکەم: لەناو بوونەوهرەکاندا تەنیا مرۆف قوونای مندالی و بارودۆخی مندالانە دەژی. ئازەل و زۆرینە ی بوونەوهرەکانی دیکە ی جیھان نە قوونای مندالییان هەیه و نە ئەزموونی مندالانە ی ژیانیش. توولەمارئ کە لە ھیلکە دەجووقی، دیتە ناو جیھانی درندایەتیەو، یان دەخوێ یان دەبێ بخوا و پێوہبات. کاتی بەسەر زەویشدا پێچاوپیچ دەروات، ئەو بەمانای ئەو نییە لە بارودۆخی توولەماریانە و فەرخی خۆیدا دلێ خۆشە و سەما دەکات، بەلکو، یان دەترسی، یاخود بەدوای نیچیریکدا دەخشی.

دووہم بەلگە ئەوہیە، کە درندەترین درندە، تا ئەوکاتە درندە یە کە غەریزەکانی تێردەبێ و لەوہدوا ھەموو ئاسک و سنگە کەوی دنیای بۆ داہنی، بەلایدا ناچی.. بۆیە ئەو تەنیا مرۆفە کە وزە ی خۆوێرانکردن و ئەوانیتەر وێرانکردنی بێسنوورە. لەبەرئەو کاتی باسی مندالی و مندالانە ژیان دەکەین، مەبەستمان تەنیا ژبانی مرۆفە،

چونکه تهنیا ئەو بوونەوهره پێویستی بە رینگریک ههیه تاكو سنوور بۆ وزه خوویرانکه ره كهی دابنێ. تهنیا مرۆف پێویستی به مندالبوونهوه ههیه.

با بيمهوه سهر باسه سه ره كيبه كه م:

مندالان بهو داوه تکردن و خواست و گالتهی نانخواردنهیان، ویستی خویان بۆ ژيانیکی کۆمه لایه تیانە دهرده پرن، كه پێویستی به پالپشتیکردن و هاندان و گه شه پیدان ههیه. ئەگەر ئەوان ده یانه وی به زمانیکی میتافۆرپانه و له رینگه ی یاری نانخواردنهوه بانگمان بکه ن بۆ پیکه وه بوون و هاوکاری ناو سروشتیکی کۆمه لایه تیانە ی فه نتازیکراو؛ ئەوه ئیمه ده توانین ئەو فه نتازیا یه ی ئەوان له واقیعدا به یئینه دی و ماتهریالییه ت به خواسته كه ی ئەوان بیه خشینکه زۆر گرنگتره له وه ی ژمه خۆراکینکیان بده یئنی که بۆی هه یه حه زی لینه که ن! من له پهروه رده کارانی گه وره م بیستوهه و خویندۆته وه؛ ئەگەر بیت و له کاتی خواردن دروستکردندا بوار به مندالان بده ین به شیوه یه کی ره مزیا نه ش بیت هاوکاریمان بکه ن. واته به شیوه مندالانه که ی خویان خواردنمان له گه لا دروستبکه ن، له رووی دهروونی و رۆحیه وه بۆ ئەوان زۆر پێویستتره وه ک له وه ی به زۆر و به ههر به لگه یه ک، خواردنیکیان دهرخوارد بده ین. بوار ره خساندن بۆ مندالی مندال، به شدارپیکردنی و متمانه به خشین و به جیدگرتنی کاره کانی، زۆر گرنگتر له سنووربه ندی کردنی دنیای مندال له ناو قه فه سی نازکیشان و هه موو شتی به حازری خستنه به رده ستی.

له گه ل دروستکردنی ههر ژمه خۆراکیکدا ده توانین بوار به مندالان بده ین خواردنیکي مندالانه مان به هه مان ئەو خۆراکانه ی که خواردنه که یان پی دروستده که ین، بۆ دروست بکه ن.

بۆ نمونه ئەگەر برپاره خۆراکیک بشۆینه وه، بیجین، پاکیکه ین و ... هتد، ده توانین له تی له و خۆراکه بده ینه ده ست منداله که و داوی لیکه ین له شتنه وه و جین و پاککردنیدا هاوکاریمان بکات و ئەنجامی کاره که ی ئەویش بیته به شی له خواردنه که مان. هه یچکاتی مندال باشت ر فیری زه لاته خواردن، په تاته خواردن و ههر خواردن و خواردنه وه یه کی دیکه ناییت، له و کاته زیاتر، که بۆخوی له ئاماده کردنیاندا به شدار بیت. لینگه ری ئەو خه یار و ته ماته یه ک به و جوهری ده توانی و به و چه قۆ پلاستیکیه ی ده یده یتی، بجنی. قه یناکات تهنیا با ههر دووله تیان بکات و هه یچتر، قهیدی چیه با بیانفلیقینیه وه، به لام ئەوه ی ئەو کردووه تی بکه ره ناو زه لاته که ته وه، نرخی بۆ دابنێ و هانیبه تاكو به ئاسانی فیری زه لاته و سه وه خواردن بی. لینگه ری ئەو خواردنی مندالانه ی خوی دروست بکات و لینگه ری ئیمه ش جاروبار مندالانه خواردن دروستبکه ین و بیخۆین، چونکه تهنیا به وه جیهان جواتر و پانتایی ژیان به رفراوانتر ده یی.

رۆژگاری دیت هه ستده که ین چ زولمیکمان له منداله کان کردوه، ته نانه ت ئەو کاتانه ش که ده مانه وی له برسان نه مرن و به شیوازه که ی خویمان خواردنیان به ده مه وه ده که ین!

رۆژگاری دیت، تیده گه ین؛ زۆر جار مندالانه خواردن و ئازادیدان به مندال له کاتی نانخواردندا تاكو به شیوه مندالانه که ی خوی بخوات، زۆر گرنگتره له وه ی له دلسۆزی و خۆشه ویستیه وه به زۆر و به شیوازیکی تایبه ت خواردنیکي به ده مه وه بکه ین.

رۆژگاری دت تیده گه ین، ناچارکردنی مندال به وه ی وه کو ئیمه به «جوانی» و «رێکویکی» نان بخوات، ناچارکردنی به وه ی له گه ل ئیمه دا ده ستپیکات و له گه ل ئیمه دا ده سه ته لگ ری؛ ناچارکردنی به وه ی هه یج به خۆیدا نه رێژی؛ به ده ست نه خوات و دم و لووت و سه روچاوی خوی تیوه نه دات؛ ناچارکردنی به وه ی بیده نگ و بیسره وت له سه ر کورسییه که ی و که نار سفره دابنیش و که وچه که که ی ده ستی به ر ددانی نه که وی و لرفه ی لیوه نه یه ت؛ هه موویان دژی سروشتی مندالانه ی مندال!

گه وره ترین هه له ی پهروه رده یی ئیمه له گه ل مندالان، له و کاتانه دایه که ده مانه وی به و جوهری که ئیمه ده مانه وی ئەوان نانه که یان بخۆن. به لام به لای ئەوانه وه ئەوه ی گرنگه چۆنیتی نانخواردنه که یه نه ک چی خواردنه که یان.

وهره تۆ سادهترین خواردنی بدهری و بهلام ریگهی بده ئه و به شیوه مندالانه که ی خوی بیخوات؛ نهک سیژمه باشتترین خواردنه کانی بدهیتی و نازادی چۆنیتی خواردنیانی لیزهوت بکهیت. لهو کۆمه لگا و کهلتوورانهدا که مندالی قوناغیکه له تمهن. زۆرینهی مرۆفه کان لهسه ر نانخواردن و چۆنیتی خواردنه که یان زللهی مزر و تیپه لدانی باش دهخۆن و لهوکاته دا که پاروو له ده میاندایه، به هه ددیگ تهریق ده کرینه وه و دهشکینرین و تهنا نهت ئازار دهدهرین که هه رچه ند گه روویان بیهوی پارووه که ی ده میان قووت بدات، قولی گریان بیان دههینته وه ده ر.

خۆزگه من له کۆمه لگایه کدا له دایک ده بووم و ده ژیا م که له مندالیمدا نازاد بوومایه چۆن مندالانه بژیم و یاری بکه م و نان بخۆم؛ بۆ ئه وهی ئیستا ئه وهنده دیمه نی ته ریق بوونه وهی خۆم له کاتی یاری و پیکه نین و خواردندا بیر نه که وتباوه. رۆزگاری دیت، ئیمه ئه م کهلتووره مندالکووژه تووره له دهین و کهلتووریکه مندالانه ستایش بکهین که تیاید هه موو فهنتازیایه ک قابیلی ئه وه بیت بکرته واقع.

لاچن، ده مه وی بۆ ساته وه ختی مندالانه بژیم: ئیتر من هه زم له ته ماشا کردنی «خه په گیانه» ! ده مه وی جاریکه دیکه ش «ئه لیس له سه ر زه مینی سه رسوورمانه کان» بخوینمه وه. هه ز ده که م هه ر ئیستا ته ماشای «کراسی نوئی پادشا» ی هۆسی ئه نده رسن بکه م؛ وه ک «پیبی گۆره وی دریز» ئه سپیک هه لپرمه سه ر سه رم. ده مه وی وه ک «کوره که چه له» کچانی ئاواپی شوین خۆم بخه م و چاوساخیان بم و نه هیلیم دیوه که بیانخوات. ئای چه ند م هه ز چووه سه ر «میووژی زۆراب»! بیری «چاویلکه ی نه کم» ده که م. تازه ئه مشه و ناخه وم، له گه ل «شازاده بچکۆله» ی ئیگزۆپریدا ده چم بۆ گه شتی ئه ستیره کان؛ له وانه به شوین «ماسییه ره شه بچکۆله» ی بیه ره نگه بکه وم که هاتمه وه، «ئه لبوومی کیژی جنۆکان» ت پینان ده ده م. وس به، ئه وا قالۆنچه یه ک بیره دا هات، ده مه وی له به رده میدا رابکشیم و لوتم بنیم به لووتیه وه. ده زانم ئه ویش وه کو من خه والووه، که چی لیم ده پرسی: - چیتده وی به م نیوه شه وه، دوو پی؟ منیش به هیواشی و بیته وهی سلّم لیبکاته وه، پی ده لیم: - خۆشمده وی.

ئیترا تا به یانی به ده م ته ماشا کردنی ئه ستیره کانه وه، له سه ر پشت لئی بخه وی، جاروبار قالۆنچه که چه رچه فه که ت لیبدری؛ جاروباریش تۆ به سه ریدا بده یته وه.. به یانیش که هه ستایت، هه تاو گه یشتیته سه رت؛ به ملاولادا ئاوردیه ته وه و هیچ دیار نه پی؛ وه ک ئه وهی له میژی، له میژ؛ قالۆنچه ره شتاله که ئه م ناوه ی جیه یشتی...

به شیک له کتیی (فهنتازیای خواردن) چاپ و بلاو کردنه وهی ده زگای خه ندان، سلیمانی، سالی 2006